

have haft saa mange af paa forventet Tilleggsbevilling, for ellers kunde Forstællen ikke blive saa stor. — Endelig talte det ærede Medlem om, at man ikke havde Penge til Landboreformer, hvis man vedtog denne Lov. Det er jo netop det gode ved Lovforslaget, at hvis man gaar ind paa det, saa bliver Forholdet det, at man i Rigsdagen overvejer, om man kan gennemføre en eller flere Landboreformer i Aarets Løb, og hvis man kan føre dem igennem, saa gør man det, og saa bliver der eventuelt intet Overskud, men saa faar man altsaa Landbo- og andre Reformers i Stedet for Overskud, og dermed er intet forspildt. Endelig mente det ærede Medlem, at Staten skulde være et stort Andelselskab, og vi skulde have mere Fidus til Statens Administration af Pengene end til vor egen. Det vilde være for vidt at komme ind paa en udførlig Drøftelse af Mod sætningen imellem Statens Forvaltning af Pengene og Borgernes egen; det er jo et gammelt Spørgsmaal, og jeg skal ikke komme ind paa det; men jeg vil dog minde det ærede Medlem om, at det er ikke det Standpunkt, som hidtil har været gældende i Folketinget, at Statens Administration af Befolkningens Midler skulde være bedre end de enkelte Borgeres. Jeg er af den Opfattelse, at i de fleste Tilfælde kunne Folk selv bedst administrere deres Penge, og at vi ikke skulle udvide Statens Virksomhed saa stærkt, som det ærede Medlem antydede.

Opføttved: Lige over for de sidste Bemærkninger fra den ærede Ordførers Side skal jeg kun svere, at Pratsis har dog vist, at det er ganske heldigt, om vi have nogle Penge at disponere over. Naar vi i forrige Samling jævnlig havde Besøg af den ærede Indenrigsminister under de Kalamiteter, som den Gang i høj Grad vare til Stede i vort Landbrug, saa var det ganske heldigt, at vi uden Spør af Samvittighedsstrupler kunde give vort Bisald til, at den højtærede Indenrigsminister anvendte Beløb for at lette Landbruget i den Kamp, som der i Øjeblikket førtes. Disse Beløbs Størrelse ere ikke opførte som bevilligede Beløb, men som Regnskabsbeløb paa forrige Aars Statsregnskab. Jeg tror, at den enkelte Borger kan i et saadant Tilfælde ikke møde Begivenhederne saa godt, som Staten kan gøre det, der jo øjeblikkelig kan stride ind og anbringe den fornødne Kapital for at aabne saadanne Udveje, som øjeblikkelig kunne gøre Gavn. Men hvis vi straks afholde de Udgifter, som vi mene, ere rigtige, og derefter lukke for

Kassen og sende hele Resten ud til Befolkningen, have vi intet at arbejde med.

Da ikke flere begærede Ordet, blev Forhandlingen sluttet, og man gik til Afstemning.

1) Vædringsforslag under Nr. 7 af Buxf:

Lovforslaget affattes saaledes:

Forslag til Lov om

Bidrag af Statskassen til Amtsrepartitionsfondene og Købstadkommunerne.

I Finansaaet 1894—95 udreder Statskassen til Amtsrepartitionsfondene og Købstadkommunerne 30 pCt. af Indtægten af de paa Finanslovens § 4, 1—4 opførte direkte Statter efter følgende Regler:

30 pCt. af den paa Hartkorn uden for Købstæderne hvilende Gammelstat, Landstat og Ligningsstat, samt 30 pCt. af Bygningsafgiften af Landbygninger tilfalder Amtsrepartitionsfonden for den Amtsradsreds, hvor det stattepligtige Hartkorn eller den stattepligtige Bygning er beliggende. 30 pCt. af de paa Købstadsteder hvilende Hartkornskatter, af den Købstæderne paa hvilende Ligningsstat og af den Købstadbygninger paa hvilende Bygningsafgift tilfalder den paa gældende Købstadkommune

Det Amtsrepartitionsfondene og Købstadkommunerne saaledes tilkommende Beløb anvendes til Udbetaling ved Amtstuerne med Halvdelen den 30te September 1894 og med Halvdelen den 31te Marts 1895.

for kastedes med 56 Stemmer mod 8.

2) Vædringsforslag under Nr. 6 af C. Hage:

Lovforslaget affattes saaledes:

Forslag til Lov om

Bidrag af Statskassen til Amtsrepartitionsfondene og Købstadkommunerne.

§ 1.

I Finansaaet 1894—95 udreder Statskassen til Amtsrepartitionsfondene og Købstadkommunerne en Tjerdedel af Indtægten af de paa Finanslovens § 4, 1—4 opførte direkte Statter efter følgende Regler.